

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN DE GEMEENTE AMSTELVEEN

d.d. 28 mei 2019

1. Opening

De voorzitter: Dames en heren, wilt u uw plaatsen innemen? Dames en heren, ik open de vergadering -het is 19:05 uur- van de gemeente Amstelveen. Een buitengewone vergadering. Er is bericht van verhindering binnengekomen van de leden Fred Frequin en Snoek. Een bijzonder woord van welkom voor de burgemeesters van Amstelland en Meerlanden-gemeente. En vele andere burgers elders uit het land. Een speciaal welkom voor de heer Willibrord van Beek. Nog tot begin dit jaar Commissaris van de Koning van de provincie Utrecht. En voorts heb ik gezien oud-burgemeester van Amstelveen, de heer Pieter Beelaerts van Blokland. En voorts ook de heer Bas Eenhoorn, tot gisteravond 24:00 uur burgemeester van Amstelveen. Dat is ook een eerdere burgemeester, tenslotte. Ik zag ook vertegenwoordigers van diverse overheden, Openbaar Ministerie, politie, GGD, brandweer. Ik zag de heer Paauw, sinds kort chef van de eenheid Amsterdam. Ik zag de heer Schaap, chef van de brandweer. En de heer Van Zanen die is ook binnen. Vroeger had hij het excuus dat hij even moest roken, maar dat heeft hij niet meer.

2. Afscheid van de heer H.B. Eenhoorn als waarnemend burgemeester

De voorzitter: Dames en heren, er is één agendapunt het afscheid van de heer Bas Eenhoorn. Beste Bas, op vrijdag 6 oktober 2017 maakte je informeel je entree bij ons in deze raad, hier in de wandelgangen. Bij de aanvang van je ambtstermijn als burgemeester van Amstelveen. Je ontvouwde drie politieke theorieën van Cicero, herinner ik mij. Het was vlak voor de vrijdagmiddagborrel. En dan wordt er doorgaans wat minder goed geluisterd. Vandaag je afscheid. Je gaat weg. En dat is eigenlijk iets wat niemand wil. Behalve dan de man die we straks gaan beëdigen. Al na de korte tijd dat je hier was, hebben we gemerkt dat je een burgemeester was uit het juiste hout gesneden. Het burgemeestershart op de goede plaats. Het juiste burgemeestersdna in de cellen. De goede bloedgroep en het goede algoritme, zoals het tegenwoordig heet. Geen gestileerde afhankelijkheid en afstandelijkheid. Maar grote interesse voor stad en inwoners. Waar het aan ligt, misschien zullen we het nooit weten. Weliswaar is in de mythologie de eenhoorn bekend, de unicorn bekend, jou welbekend. Hij wordt beschreven met zilveren bloed in de aderen. Wellicht is er een verband, we zullen het nooit weten. Vandaag is je afscheid en niet de anatomische les. Alles wat we doen, Bas, je was er altijd bij. Altijd en overal. De schouwburg, Koningsdag, openluchttheater, Elsrijk, de honderdjarigen, de Urbanus, de estafette, Stadshart, de heemparken, maar ook buiten Amstelveen. Groningen, Drenthe, Schiermonnikoog, Voorburg, Lansingerland, de Kaag en Brasem, de Europese kabelexploitanten, Alphen aan den Rijn, Vlaardingen, Amsterdam, Den Haag en nog recentelijk Montfoort en IJsselstein. Je wist overal de weg, in stad en land en ook daarbuiten. Waarschijnlijk mede omdat je geografie hebt gestudeerd, dat je overal zo goed de weg wist. Overal heb je een spoor achtergelaten, en niet alleen in het binnenland. Maar ook ver daarbuiten, in Europa. En eigenlijk overal ter wereld. Niet voor niets worden we binnen Europa, Straatsburg, Luxemburg Brussel, maar ook ver daarbuiten in de Veiligheidsraad en in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, worden we aangeduid als Pays-Bás. Je hebt overal je voetprint achtergelaten. Waren er dan geen mindere puntjes? Misschien wel, maar dat laat ik over aan de sprekers die na mij komen. In een van je speeches ging het over de dichter Jacques Bloem. Die zijn hospita zou hebben vermoord. Nog wel in Utrecht, meneer Van Zanen. U wordt bij moorden niet geacht te lachen. In een van je speeches ging het over de dichter Jacques Bloem, die zijn hospita zou hebben vermoord. Maar dat bleek Gerrit Achterberg te zijn. Gelukkig was de zaak verjaard en het bleef allemaal zonder consequenties voor Bloem, Achterberg en jou. En dan nog

natuurlijk noemen we je rol als Nationaal commissaris voor de digitale rijksoverheid. Inmiddels neergelegd. Maar wat wij merkten in de loop van de tijd, dames en heren -luister goed wat ik zeg- de Digicommissaris voor de rijksoverheid had geen OV-chipkaart. Die krijg je straks van mij. Tot slot, Bas. Cicero, vernoemd, hechtte zeer aan het gebruik van retorica voor een hoger doel. Het land en de stad verder brengen. Jou op het lijf geschreven. Ik wil echter vanavond afsluiten met Julius Cesar. Ook op jou van toepassing: veni, vidi, vici. Bas, zeer bedankt voor je inspanningen voor onze gemeente gepleegd. Het ga je zeer goed. Wij bieden aan een kunstwerk, gedeeltelijk. Ik mag het verklappen: er staat inmiddels een prachtig brons in jouw tuin. En de raad, het college, de organisatie, het gemeentelijk apparaat, wij nemen een participatie in dat kunstwerk. Dank u zeer. Veel aandacht voor de secretaris van de gemeente, de heer Winthorst.

De heer Winthorst: Dames en heren, leden van de raad, het college, voorzitter, vertegenwoordigers van de gemeentebesturen uit de regio en vertegenwoordigers van alle Amstelveense organisaties, inwoners en andere belangstellenden, beste Bas, eind september 2017 benoemde de voormalige Commissaris van de Koning jou tot waarnemend burgemeester van Amstelveen. Een bekende naam. Het zal wel goed komen, dachten we. En dat bleek je meer dan waard te maken. Uiteraard betrof het een waarneming. Maar daar merkten we weinig van. Waar de meeste waarnemers vooral op de winkel passen, ging jij er vol tegenaan. Je was overal: in de stad en ook in de organisatie. Niemand vond het dan ook erg dat de periode van waarneming wat langer duurde. En dat geldt ook voor mij persoonlijk. Het was een feest om met jou samen te werken, Bas. En dan praat ik zeker niet alleen voor mezelf, maar zeker ook namens de raadsleden en college-leden en heel veel medewerkers van onze organisatie. Waarom? Jouw deur stond altijd open, al heel vroeg. Tussen 7:00 uur en 7:30 uur zat je meestal al op je kamer. Iedereen kon binnenlopen. Dat stimuleerde je ook, waardoor medewerkers zich heel vrij bij je voelden en zaken aandurften te pakken. Jij vindt het belangrijk dat medewerkers de ruimte moeten krijgen om hun werk op een goede, onafhankelijke manier in te vullen. Je was ook absoluut niet van de hofhouding. Je deed alles zelf: mails, brieven, speeches, alles pakte jezelf op. "Ik ben toch burgemeester? Daar wordt je voor betaald.", zei je dan. Stiekem vond je het natuurlijk ook allemaal veel te leuk om het zelf te doen. Je vertelde immers regelmatig dat dit de leukste gemeente was waar je ooit voor had gewerkt. En je wenst dat de Amstelveense werkwijze van met elkaar omgaan in meer gemeenten zou moeten worden toegepast. En jij kan het weten, want je hebt inmiddels in heel veel gemeenten gewerkt. Bas, het burgemeesterschap is op je lijf geschreven. Jij zorgt ervoor dat de politiek goed marcheert. Je hielp de wethouders waar nodig, of waarom ze vroegen en passeerde ze nooit. Op de achtergrond verbond je mensen met elkaar. Je bent een boegbeeld waar mensen trots op mogen zijn. Uit je persoonlijkheidsprofiel, u weet wel die kleuren, kwam naar voren dat je dieprood bent. Daar was je nogal verbaasd over. Wij niet allemaal. Toch, Bas, past dat profiel echt bij je. Je bent namelijk behoorlijk eigenwijs en vastberaden. En je vindt het ook leuk om zo nu en dan eens een steen in de vijver te gooien. Het begon al op dag één, dat je je eigen koffieapparaat meenam. Want jij drinkt geen koffie uit de koffieautomaat. En iedereen weet welke bestuurlijke steen je in de regiovijver hebt gegooid. Goed bedoeld, maar een tsunami van reacties opgeleverd. En conform je profiel: eigenwijs en vastberaden. Je laat geen openbare gelegenheid onbenut om hetzelfde geluid nogmaals te laten horen. En dat doe je dan ook weer op zijn Bas'. Dan begin je bijvoorbeeld zo: waar ik het met u vanmiddag niet over ga hebben, is dat ik vind dat de bestuurlijke samenwerking in de zuidflank van Amsterdam, et cetera, et cetera. En dan heb je het toch weer gezegd. Zoals bijvoorbeeld afgelopen woensdag in het AM plenair overleg. Jij doet dit niet uit eigen belang, maar vindt uit de grond van je hart dat de zuidflank van Amsterdam beter moet gaan samenwerken. In het belang van de inwoners en ondernemers van diezelfde zuidflank. Speechen, spreken in het openbaar, dat is op je lijf geschreven, Bas. Uitgeschreven teksten zijn aan jou niet besteed. Je gaat gewoon staan en spreekt uit je hart. Je hebt weinig voorbereiding nodig. Wethouder Raat, Herbert, vroeg vaak zónder vooroverleg, of je even naar voren kon komen. En dan heel snel gewoon spontaan een spot-on-verhaal. Je spreekt altijd overtuigend. Met een stem waar je automatisch naar luistert. Met altijd een heldere

boodschap. En humor. En laten we dat laatste niet vergeten: jouw humor is een belangrijk element in de persoon die je bent. Wat je minder leuk vond aan het burgemeesterschap, heb je mij ooit verteld, was de keten. In dat opzicht ben je een atypische burgemeester. Je deed de keten alleen om als het móest. Maar eerlijk is eerlijk: eigenlijk had je hem ook niet nodig. Als jij ergens binnen stapt, weet iedereen gelijk dat jij de burgemeester ben. Door je verschijning, je uitstraling en de manier van contact leggen met de aanwezigen. Altijd belangstellend en met veel aandacht voor iedereen. De ervaring op het gebied van crisiscommunicatie die jij hebt opgedaan in Alphen aan den Rijn, heb je met ons gedeeld. Met het college en onze medewerkers. Juist die bijeenkomst heeft heel veel indruk op mij gemaakt. Je vertelde zeer gepassioneerd over jouw ervaring. En bovendien raakt deze gebeurtenis je nog steeds. En je was na al die jaren nog oprecht geëmotioneerd. En was er zelf verbaasd over. En wetende dat jij tijdens die crisis zelf héél professioneel gehandeld hebt, laat mij het vooral zien wat voor een bijzonder mens je bent. Naast bijzonder, Bas, ben je ook heel fit. En dat wil je laten zien ook. De meeste medewerkers kunnen je amper bijhouden. Als je bijvoorbeeld de trap oprent, of wanneer je met een groep op pad was, liep je binnen no-time ver vooruit op de groep. Uiteraard liep jij gewoon normaal en was de rest gewoon traag. Over veiligheid heb je een duidelijke mening. Je bent wars van stroperigheid. Als het gaat over de nationale politie of het Openbaar Ministerie, die jouw tempo niet konden bijhouden, of een andere mening was toegedaan, spiegelde je dat met de loco, of met Suzanne of met mij en belde je direct de hoofdofficier. Meestal ging het dan wel hoe jij het wilde. Bijvoorbeeld rond de casus bij We are here en de Leidse huisarts. Bas, ik ga afsluiten. Onze samenwerking vond ik bijzonder prettig. We voelen elkaar aan en hebben veelal dezelfde kijk op dingen en ontwikkelingen. We kunnen elkaar eerlijk spiegelen en van adviezen voorzien. Wat altijd gepaard ging met een gezonde dosis humor. Kortom, we vormen een goed team. Zeker ook met Marnix, onze griffier, in ons midden. Bas, we gaan je missen. Niet alleen als burgemeester, jouw enorme ervaring, maar vooral jou ook als persoon. Je bent een fantastisch mens, charismatisch en met humor. Je voelde je, zoals je zelf al zei, een vis in het water in Amstelveen. Fijn dat jij en Amstelveen elkaar zo goed pasten. We gaan je missen. Maar een ding weet ik zeker: je gaat ons ook missen. Dank voor je waarneming, die voor velen meer was dan een waarneming. Het ga je goed. Ik zie je op de golfbaan.

De voorzitter: Ik dank de heer Winthorst voor zijn woorden. En dan is nu het woord aan de heer Raat, wethouder en loco-burgemeester in deze gemeente.

De heer Raat: Ja, voorzitter, geachte genodigden, burgemeesters, oud-commissaris. Iedereen is hier vanavond. We zijn ook heel blij, als college van B&W, als wethouders, Frank Berkhout, Floor Gordon, Marijn van Ballengooijen en Rob Ellermeijer, dat de regio ook gekomen is. We hadden niet verwacht dat jullie zouden komen. We hebben vandaag nog gebeld. Dank je wel. En er staat zo meteen ook een drankje voor jullie klaar. Toen u kwam, burgemeester, waren we wel een beetje zenuwachtig. Want de vorige burgemeester was vertrokken, heel snel. En je had de taak meegekregen, van toenmalig commissaris Johan Remkes, om de bestuurscultuur van Amstelveen onder de loep te nemen. En wij dachten: oh nee, nu komt alles uit. Dat gaat geweldig mis. Dus we zaten eigenlijk een beetje, we hadden ons opgesloten in de kantoren. En jij sprak met iedereen. Met wethouders, gemeentesecretarissen, oud-burgemeesters. Op een bepaald moment kwam dat rapport. Het heeft een tijd geduurd. Wat dat betreft kun je soms wel heel erg lang ergens over doen, moet ik zeggen. Dat is geen punt van kritiek, maar het duurde nog wel eventjes. En de conclusie was, en ik citeer het toch maar even: Amstelveen is een plezierige en goed bestuurd gemeente, waar een burgemeester zich goed thuis zou voelen als deze een verbinding met de politiek, de gemeenteraad en het college voortdurend vast kan houden. Nou ja, en geen wonder, de gemeentesecretaris zei het ook al dat jij je zo goed thuis voelt hier. Want het is gewoon op je lijf geschreven. Je lult met iedereen, op z'n Amsterdams. Je kunt met iedereen door een deur. En het is een grap en een grol en soms gaat het weer serieus. Dit is jouw gemeente. En je praat soms

nog wel over zo'n eiland, ergens in het noorden van het land, maar je weet donders goed dat Amstelveen past bij jou. Ook in dat hele ambtsbericht stond: we doen het op zijn Amstelveens. Wij noemen dat ook wel het Amstelveengevoel. En dat is toch eigenlijk wel, ja, het is een geheim, maar het betekent eigenlijk, dat als het goed gaat, dan staan we er met elkaar. Maar als het wat minder goed gaat, proberen we het ook op te lossen. In deze gemeenteraad, maar ook in de samenleving. Ja, en dat Amstelveengevoel dat had jij snel gevonden. En eigenlijk ben je daar ook gewoon onderdeel van geworden. Als het gaat om die regio ... Kijk, want het aardige is wel van u, is dat als je iets vindt, dan zeg je het ook gewoon. En ondanks dat er misschien wat gedoe over komt, misschien dat mensen kwaad zijn, dan ben je weer in staat om daar gewoon mee te praten, om te kijken. Maar als je iets vindt, dan doe je het. En ik denk ook dat het burgemeesterschap, en ook het openbaar bestuur in het algemeen, hebben meer van dit soort mensen nodig. Want het burgemeesterschap is geen baantje. De politiek is geen baantje. We willen iets met die samenleving. We willen dat het goed gaat. En jij hebt dat geprobeerd hier in onze gemeente, en daar danken we je echt h rtelijk voor. Wij als college van B en W hebben ook ontzettend misbruik en gebruik van je gemaakt. Je netwerk hebben we gewoon ingezet voor onze gemeente. En daar danken we je hartelijk voor. Dat is ook leuk als we een keer mensen moesten lijmen met een lunch, of iets anders. Dan had je altijd tijd, dat maakte helemaal niet uit. Als we zijden: ga je vanmiddag mee? Dan ga je mee. We hebben zo wat dat betreft hele goede zaken gedaan. Hans Buling zei het al: er komen ook wat minpunten nog even naar voren toe. En dat hadden ze gevraagd of ik dat dan wilde vertellen tegen je. Dat is wel, dat is het punt hier, zo gauw, van: hij gaat heel weinig op vakantie. Maar als hij op vakantie gaat, dan heeft hij net zijn zwembroek aan en zit hij in het zwembad in Griekenland, dan komen er een paar krakers uit Amsterdam komen hier naartoe. En dan bellen we: kom je zo snel mogelijk weer terug? Wat hadden we nog meer? Oh ja, Schiermonnikoog. Je was net met de boot aangekomen en de Urbanuskerk daar kwam wat rookontwikkeling. Maar het leuke is ook wel, dat de burgemeester me dan belt en zegt: Herbert, weet je, is er wat aan de hand in de Urbanuskerk? Ik zeg: jij zit toch op Schiermonnikoog? Want wij wisten nog van niks. Dus wat dat betreft zit je er altijd boven-bovenop. Dus dat is een ding, ook voor de volgende burgemeester. Ga op vakantie, maar niet al te ver. Hij is er nog niet, h ? Beste burgemeester, beste Bas, dank voor alles wat je gedaan hebt. Wij zijn echt, weet je, we hebben al zo veel, we hebben gisteravond van je afscheid genomen, we zijn eigenlijk al drie weken afscheid van je aan het nemen. Ik word er eigenlijk helemaal een beetje week van zo langzamerhand. Ik ben blij als je morgen gewoon echt weg bent. En we zeiden al: we hebben toch wel met z'n allen goed in de bus geblazen. Want, van kunst heb je ook heel veel verstand. Je hebt er ook op geadviseerd. Ik hoop ook dat je na je vertrek dat blijft doen. Maar we moeten kijken of we daar een soort modus voor kunnen vinden. Dat het allemaal integer kan. Maar goed, maar het is een belangrijk onderwerp, zeg ik ook tegen de fractie van AvA. Je hebt dat kunstwerk gekregen. Inderdaad zo'n hele mooie vis. Staat ook in je tuin. Maar we dachten dat het leuk was en daar hoef je niet aan mee te betalen, die krijg je gewoon van ons, als college van B en W, die zelfde vis. Weet je, als het een keer slecht weer is, dan kun je hem ook gewoon aan je wand hangen. En dan zie je hem overal die vis. Dit is hem, dames en heren. En ik wil graag een hartelijk applaus voor onze lieve, beste burgemeester Eenhoorn.

De voorzitter: Dank u zeer, wethouder Raat. Dan is nu het woord aan de burgemeester van Diemen, de heer Erik Boog.

De heer Boog: Ja, voorzitter, leden van de gemeenteraad, college van B en W, dames en heren, beste Bas, toen ik met mijn dankwoord voor vandaag bezig was, realiseerde ik mij ineens: je was al burgemeester toen ik nog op de kleuterschool zat. In 1976 werd je immers al burgemeester van Schiermonnikoog. En dat zeg ik niet omdat je je nu heel oud moet gaan voelen, of dat ik denk dat ik nog jong ben. Nee, ik haal dat aan omdat het natuurlijk heel bijzonder is als iemand met zo'n staat van dienst in het openbaar bestuur en het bedrijfsleven en met zo veel ervaring in het burgemeestersambt ergens afscheid neemt. En ik enorm veel respect heb voor

je jarenlange, enorme inzet voor onze samenleving. En dat je al je bestuurlijke kwaliteiten daarvoor het gebruikt. En dat je hebt gezegd: leuk hoor, die maximumleeftijd van 70 jaar, voor kroonbenoemde burgemeesters, maar ik kan en wil het gewoon blijven doen dat prachtige burgemeestersambt. Dus, dan maar gewoon als waarnemer. Dat arbeidsethos, die maatschappelijke betrokkenheid dat siert je, dat siert je enorm. En de instelling bracht je ook op verzoek hier in Amstelveen in oktober 2017. Dus van broekje in de branding - want zo werd je op Schiermonnikoog genoemd, heb ik begrepen- van broekje in de branding naar gentleman in Amstelland. En Amstelveen zocht, na toch snel het vertrek van Mirjam van 't Veld, een ervaren waarnemer. En kreeg deze in jouw persoon. En jouw komst naar Amstelveen zorgt er ook voor dat onze regio een ervaren bestuurder rijker werd. En voor de veiligheidsregio, voor het veiligheidsbestuur was dat ook belangrijk. Zeker op dat moment. Want na het trieste overlijden van collega Eberhard van der Laan moest ook Amsterdam met een waarnemer verder. En die waarnemer, Jozias van Aartsen, die moest prioriteiten stellen. Op zich begrijpelijk. En dat leidde ertoe dat jij een grotere rol in het veiligheidsbestuur moest vervullen. En jij in de praktijk het voorzitterschap op je nam. Met jouw ervaring was dat in goede handen. En kon je ook de belangen van de Amstellandgemeenten goed vertegenwoordigen. Met name heb je een belangrijke rol gespeeld bij het voortzetten van de ingezette moderniseringsslag bij de brandweer. Ook jij zag de noodzaak tot veranderingen bij ons regionale brandweerkorps. En ook al moet er nog heel veel gebeuren, er zijn hele belangrijke stappen gezet. De start van de proeftuinkazerne, de aandacht voor meer diversiteit in de organisatie, meer flexibiliteit in de inzet, meer accenten op het voorkomen van branden en de centrale plek voor het onderwerp integriteit binnen de brandweerorganisatie. En we danken jou allen voor jouw bestuurlijke inzet in deze ontwikkeling. En wij, de burgemeesters in de regio een en ik, gaan er vanuit dat we daar ook straks Tjapko onder mogen scharen. Wij zullen erop toezien dat deze moderniseringsslag bij de brandweer onverminderd wordt voortgezet. Net zoals we kritisch blijven kijken naar de verdeling van de politiecapaciteit in de regio. Kan dat in goede samenwerking met Amsterdam? Ik denk het wel. Ik ben daar misschien iets positiever over dan jij. Bas, we danken jou ook voor je werk voor en binnen de andere samenwerkingsverbanden. Voor het voorzitterschap van het Amstelland-Meerlandenoverleg. Van de veiligheidsvijfhoek, voor je rol binnen de MRA. En ik zei het dit jaar al bij het afscheid van Jeroen Nobel, dat samenwerken in die regio belangrijk is, is een understatement. Met de grote, regionale, nationale en internationale opgave is het onontbeerlijk. We hebben elkaar nodig! We moeten het samen doen. We weten ook dat jij daar een stapje verder in wilt gaan. En jij gebruikte je waarnemerschap in Amstelveen dan ook om de knuppel in het hondenhok te gooien. Of misschien toepasselijker in jouw geval: om een golfclub in het hoenderhok te gooien. En die golfclub in het hoenderhok was jouw pleidooi voor één Amstellandgemeente. En die notitie van jouw hand leverde wel wat reactie op. Je opereerde, ik citeer: als een olifant in een porseleinkast. Je kreeg een motie van afkeuring van de gemeenteraad van Ouder-Amstel. En vanuit Diemen kwam een persbericht dat zich volgens Het Parool liet lezen als een Bulderbrief uit de boeken van Harry Potter. Dat laatste beschouw ik overigens als een compliment voor dat schrijven. Bas, je had de reacties natuurlijk al verwacht. En al is het voor een waarnemer wat makkelijker dan voor een kroonbenoemde burgemeester die nog even mee moet, je hebt wel een gevoelig onderwerp op de agenda gezet. Waarschijnlijk zal je hier straks ook nog wat over zeggen. Ik alleen dit nog: jouw stelling is dat de zelfstandigheid van de gemeente geen doel op zich mag zijn. Ik zou zeggen: daar zijn we het over eens. Maar ik zou er ook iets tegenover willen stellen: schaalvergroting moet ook geen doel op zich zijn. Het is een genuanceerde discussie. Bovendien, een wijze vrouw, of was het een wijze man, die zei eens: groter is niet altijd beter. Het gaat erom wat je ermee doet. In Diemen wordt daar heel hard om gelachen. Bas, we zijn je zeer erkentelijk voor je inzet voor de regio, voor Amstelveen. Op de lagere school wist je al dat je burgemeester wilde worden. Maar dat je ook nog burgemeester mocht worden in deze prachtige regio van Amstelveen, daar durfde je natuurlijk niet van te dromen. Beste Bas, zeer veel dank voor de samenwerking, je collegialiteit, jouw inzet voor onze mooie en dynamische regio. We wensen je heel veel succes bij welke nieuwe uitdaging dan ook. Ik weet dat je zeer

actief blijft op heel veel fronten. Bijvoorbeeld als voorzitter van een hele belangrijke task force, veiligheid en kwaliteit in de forensische zorg. Maar wellicht ook tot ziens in andere, nieuwe, bestuurlijke rollen of commerciële klussen. Misschien heb je de komende tijd wel iets meer tijd om te golfen. Daarom naast bloemen straks een leuk pakketje, met onder meer een golfbon, greenfee-bon en diverse balletjes. De laatste moeten nog even beschreven worden met de handtekeningen van je collega's in de regio. Dus als je denkt: wat heb ik toch zin om Diemen nog een keer een klap te verkopen, een golfballetje met mijn naam erin zit er ook tussen. Een hole-in-one, gegarandeerd. Bas, dank je wel. Het gaat je goed.

De voorzitter: Mijnheer Boog, dank u zeer voor uw bijdrage. Dan is nu het woord aan Bas Eenhoorn zelf.

De heer Eenhoorn: Hebben jullie dat tenminste niet gehoord. Kijk, het is geweldig. Er komt een nieuwe burgemeester. En er komt een fantastische vent. Zoals de meesten die hem hebben ontmoet en die hem kennen, wel weten: Tjapko is een burgemeester die hier past. En dat wordt een heel mooie tijd. En dus, eigenlijk begrijp ik niet goed waarom ik niet gewoon door de zijdeur zou kunnen vertrekken. Dan hadden we dit gedoe niet. Dan hadden we niet die ontzettend aardige speeches, waardoor ik eigenlijk alleen maar naast mijn schoenen ga lopen. Behalve dan een enkele opmerking van een loco daargelaten. Het is gewoon niet nodig. Maar toch, ik wil nog een kleine boodschap aan de raad kwijt. En dat doe ik een beetje over de hoofden van alle anderen. Over de hoofden van de oud-burgemeesters die hier zijn, alle genodigden die hier zijn. En ja, ook de mensen die buiten zitten, alle medewerkers, iedereen hier. En over de hoofden van de inwoners heen wil ik iets aan de raad kwijt. Dat staat niet in een boekje. Ik heb hier een klein boekje waar ik inga op dat soort opmerkingen, die gemaakt is door de zeer gewaardeerde collega Erik Boog van Diemen. Daar zeg ik iets over hoe het zou kunnen bestuurlijk. Daar zeg ik wat andere dingen, in dat boekje. En dan kunnen jullie het nog eens nalezen. Maar ik wou iets kwijt bij jullie wat wat serieuzer is. En daarvoor begin ik met een verwijzing naar wat de existentialist, de filosoof Søren Kierkegaard -zoals jullie weten een Deen- heeft gezegd over hoe mensen eigenlijk leven. En hij zegt: een mens is niet op aarde om in rust en comfort te leven. Zonder strijd, zegt hij, is een menselijk bestaan waardeloos. Een gevecht tegen de elementen, tegen vijanden of dodelijke ziektes geeft het leven waarde. Ik denk dat dat zeker voor het politieke leven geldt. Dat is immers altijd strijd. Dat is altijd met elkaar strijden tegen onveiligheid. Strijden vóór een betere informatie-uitwisseling. Strijden voor camera's in Amstelveen. En zorgen dat de politie zo snel mogelijk ze kan uitlezen. Strijden voor betere bestuurlijke verhoudingen. Strijden voor de herbouw van de Urbanus. Chocola van de Stichting van de vrienden van Urbanus ligt voor jullie. Strijden om de weer opkomende jeugd, groepen die het niet goed voor hebben met onze samenleving, weer de kop in te drukken. Strijden tegen ondermijning en strijden voor duurzaamheid. Er zijn er zo veel waar we strijd voor moeten voeren. Die politieke strijd voeren we hier in deze zaal. In onze raad. En het is van belang dat we elkaar in die strijd overtuigen om het goede te doen. En overtuigen is dus niet dat ik jouw levensfilosofie, of jouw overtuiging niet zou tolereren. En dat is iets wat ik gelukkig in deze raad niet tref, maar in de politiek in Nederland steeds meer. Namelijk, het lijkt dat het democratiebesef in Nederland verandert. En dat de representatieve democratie, die is gebaseerd op het idee van alle meningen tellen, langzamerhand gaat in de richting van: het gaat alleen over de zogenaamde goede mening, namelijk die van mij. En niet om ieders mening. En ik vind het een eer en ik vind het geweldig, dat wij in onze raad juist wel die goede discussie voeren. Juist wel die ruimte voor elkaar hebben. En op overtuigingen tegenover elkaar stellen in de overtuiging dat we er gezamenlijk uitkomen, met een beetje geven en nemen. Jullie weten, dat ik ons reglement van orde een geweldig reglement vind. En ook de wijze waarop jullie dat toepassen. Een nieuwe, en jullie hebben vastgesteld, een prachtige basis. Ook voor de nieuwe burgemeester, om samen met jullie aan te werken, geeft iedereen ruimte. Er is bijna geen gemeente, ik zou het niet weten, die aan iedereen evenveel spreektijd geeft. Of je nou één zetel hebt, Bert de Pijper, ChristenUnie, of 10, Kees Noomen, VVD, allemaal evenveel inbreng. Ik vind dat geweldig waardevol. Ik zou vandaag kunnen zeggen:

heeft deze gemeente mij eigenlijk veranderd? Heeft deze bestuursperiode van 20 maanden mij veranderd? Zoals dat zo mooi door de latinisten wordt gezegd, heer Bommel zou er een voorbeeld aan kunnen nemen: non sum qualis eram. Ben ik nog dezelfde die ik was? En jij knikt ja, Esther. Ik ben bang dat ik inderdaad nog diezelfde, vúrrode, maar dan in de zin van doordrammen, zeuren, ben. Maar dan hoop ik toch, samen met jullie, om dat te bereiken wat wij in compromissen met elkaar zo graag en zo overtuigd willen voor onze inwoners. En dan, er is al op gewezen, en hij staat ook op de voorkant van het boekje dat aan jullie allemaal wordt uitgereikt, die vis in het water. Het prachtige cadeau waar een bijdrage aan is geleverd. Ik heb ook nog even in het familiekapitaal moeten vissen. Die vis in het water, ja, dat was ik wel. Ik heb me hier geweldig thuis gevoeld. Daarvoor wil ik jullie allemaal bedanken. Uiteraard de inwoners eerst. Jullie als raad, het college, alle medewerkers onder leiding van een fantastische directie. Ja, hoe ik hier in de stad was, hoe ik hier kon rondlopen, samen met de wethouder, eens naar een voetbalwedstrijd of een rugbywedstrijd, of kijken op het Stadshart, of bij nieuwe plannen. Over hoogbouwvisies, hoe gaat het met Kronenburg? Hoe gaan we daar zorgen dat er toch iets kan gebeuren terwijl de minister het eigenlijk niet wil? Het gaat uiteindelijk natuurlijk lukken. Daarvoor jullie dank. Ook dank, zeg ik dan even hier, hoewel niet iedereen haar kent, aan Annelies, aan Susan en alle mensen die daarachter staan. Allemaal wil ik ze danken. En ja, uiteraard ook mijn vrouw, die hier niet is. Niet omdat ze er niet zou kunnen zijn, maar ze vindt: dat is jouw baantje. Dus dat doe jij maar zelf. En ja, wat is dan de toekomst? In een etablissement, hier in het oude dorp, staat op een groot krijtbord: always be yourself. Unless you can be a unicorn. Then be a unicorn. Laten jullie ervan overtuigd zijn dat dat gewoon mijn toekomst is. Dank jullie wel, allemaal.

De voorzitter: Dames en heren, dan beëindigen we op dit moment deze vergadering. Om 20:00 uur gaan we verder. De vergadering wordt geschorst. We wachten even op de Commissaris van de Koning in de provincie Noord-Holland en de nieuwe burgemeester. Wilt u zo veel mogelijk op uw plaatsen blijven zitten? Dan kunnen we direct snel voort met deze vergadering.

3. Beëdiging van de heer T.R. Poppens door de commissaris van de Koning

De voorzitter: Dames en heren, ik heropen de vergadering. De buitengewone vergadering van de raad van de gemeente Amstelveen. Wederom heet ik welkom de leden van de raad. En in de als dan geopende vergadering een bijzonder welkomstwoord voor de heer Poppens, burgemeester van Amstelveen. En met uw echtgenote, familie, kinderen, schoonouders, ouders. De kinderen Allard, Remke en Berend. Verder een bijzonder welkom voor de Commissaris van de Koning in de provincie, de heer Arthur van Dijk, in wiens handen -zo staat het in de wet- de burgemeester aanstonds de eed zal afleggen. Ik verwelkom wederom de burgemeesters van de regio Amstelland-Meerlanden. En vele andere burgemeesters elders uit het land. Wederom een woord van welkom voor Willibrord van Beek, nog tot dit jaar CdK in de provincie Utrecht. En voorts een welkom voor ere-burgemeesters van Amstelveen, de heer Jan van Zanen, de heer Peter Beelaerts van Blokland en tot gisteravond 24:00 uur, de heer Bas Eenhoorn. Ja, en verder vertegenwoordigers van overheden, Openbaar Ministerie, politie, GGD. Ik zag de chef van de eenheid Amsterdam politie, ik zag de chef van de brandweer, de heer Schaap. Er is één agendapunt. Ingekomen is het koninklijk besluit van 13 mei 2019. Houdende de benoeming van de heer ingenieur T.R. Poppens te Wijk bij Duurstede tot burgemeester van Amstelveen. Mag ik de griffier verzoeken het koninklijk besluit voor te dragen?

De heer Philips: Dank u, voorzitter. Wij, Willem Alexander, bij de gratie Gods Koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, besluit van 13 mei 2019, op voordracht van onze minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, van 10 mei 2019, gelet op artikel 61 eerste lid van de Gemeentewet, hebben goedgevonden en verstaan met ingang van 28 mei 2019 te benoemen tot burgemeester der gemeente

Amstelveen de heer ingenieur T.R. Poppens met gelijktijdig eervol ontslag als burgemeester van Wijk bij Duurstede. Was getekend, Den Haag, 13 mei 2019, Willem Alexander.

De voorzitter: Ik dank de griffier voor het voordragen van dit koninklijk besluit. En mag ik dan de Commissaris van de Koning in de provincie uitnodigen om over te gaan tot de beëdiging van de nieuwe burgemeester van Amstelveen, de heer Poppens?

De heer Van Dijk: Goedenavond, dames en heren. Heel bemoedigend als de collega's daar achter de coulissen, lijkt een beetje op de Muppets als je zegt: je hebt grote letters en een bril nodig. Ja, dat klopt. En ik ga hem ook opzetten, want het zou zonde zijn als ik versprekingen zou maken vanavond. En dan zou ik ook geen eer doen aan de mooie speech die we hier hebben neergelegd. Maar, in ieder geval, welkom ook aan alle mensen, alle familie natuurlijk ook van Tjapko. En alle luisteraars van buiten. En alle plichtsplegers die hier vanavond aanwezig zijn. Want we zijn hier, dames en heren, aanwezig vanwege een bijzondere aangelegenheid. En dat is de beëdiging van uw nieuwe burgemeester. En het is goed dat u ondanks de stakingen in het openbaar vervoer de weg naar het gemeentehuis heeft gevonden. En wellicht kijken mensen nog mee via internet. Vanmiddag heeft u afscheid genomen van Bas Eenhoorn als waarnemend burgemeester. Die heeft vanaf 1 oktober 2017 hier waargenomen. En dat hebben we ook gemerkt. En Bas heeft niet stilgezeten. Maar zijn verantwoordelijkheid met volle inzet vervuld. En je hebt niet alleen prima in Amstelveen waargenomen, Bas, maar ook regionaal heb je je verantwoordelijkheid genomen. Ik bedank je daarvoor, voor je inzet. En ik zag ook al een boekje liggen. En ik neem aan dat je enige hand in dat boekje hebt gehad. En nog, ook, jouw opvolger hier met raad en daad en advies hebt achtergelaten. Maar terug, dames en heren, naar de reden van mijn komst. En dat is de beëdiging van een nieuwe burgemeester. En de beëdiging is het sluitstuk, zou je kunnen zeggen, van de benoemingsprocedure. En die procedure is een proces van verschillende stappen. En daar zijn veel personen bij betrokken. Eenieder vanuit zijn of haar rol. Ik noem bijvoorbeeld de hier aanwezige fractievoorzitters, de gemeenteraad, de minister van Binnenlandse Zaken, de ministerraad, de sollicitant uiteraard, de vertrouwenscommissie, de Kroon en de Commissaris van de Koning. In ongeveer 10 stappen in het proces heb ik ook als commissaris verschillende rollen. Denkt u bijvoorbeeld eerst aan de selectie van de kandidaten. Daarbij is deze installatie in de beëdiging van vanavond mijn laatste rol in de zoektocht naar een nieuwe burgemeester van Amstelveen. En daarom sta ik hier. Namens de Kroon en ter overstaande van de gemeenteraad, het hoogste orgaan van de gemeente. En eerder besprak ik, althans mijn voorganger met u, de profielschets. En vanavond ben ik als commissaris terug in de raad voor de beëdiging. U vraagt zich misschien af: waarom sta ik stil bij deze stappen? Dat is toch even om stil te staan dat niet iemand zomaar burgemeester wordt. Want we gaan op een zorgvuldige manier op zoek naar de beste kandidaat voor uw gemeente, met de juiste kwaliteiten. En die kwaliteiten zijn in toenemende mate nodig, omdat de eisen die aan het burgemeesterschap worden gesteld, hoog zijn, en de laatste jaren alleen maar hoger worden. De burgemeester is in de eerste plaats een burgervader, -moeder, boegbeeld, ambassadeur, verbinder, steun, toeverlaat, hoeder van de samenleving en uiteraard ook mens. Maar die rol van die burgemeester is aan verandering onderhevig. In sommige ogen is de huidige burgemeester naast burgervader ook een soort van verlengstuk van het openbaar ministerie aan het worden. En door de uitbreiding van bevoegdheden kan de burgemeester sneller soms dan het openbaar ministerie optreden. Wat deze nieuwe bevoegdheden voor het burgemeestersambt en de persoon van de burgemeester betekenen, dat is nog niet altijd even duidelijk. Maar dat het ambt van burgemeester de laatste jaren hierdoor sterk in beweging is, dat is wel zo. Wat mij betreft, dames en heren, is de burgemeester geen verlengstuk van het strafrecht, maar staat hij of zij voor het bewaken van de openbare orde. En hoe zie ik nou die rol van die burgemeester in onze democratie? Burgemeester is de hoeder van de lokale democratie. En hij bevordert de samenwerking met en in de raad. Maar hij zoekt ook verbinding met inwoners en haar omgeving. En als hoeder van de lokale democratie ziet de

burgemeester onder andere toe op de integriteit, de rechtmatigheid en de zorgvuldigheid van het gemeentelijk beleid. En heeft de burgemeester ook een bijzondere verantwoordelijkheid als beschermer van grondrechten. En om die rechtstatelijke rol goed te kunnen vervullen, is het essentieel dat burgemeesters een zekere afstand bewaren ten opzichte van politiek en de partijpolitiek. En bij het geval van conflicten, botsende inzichten of gespannen situaties wordt er van de burgemeester eigenstandig handelen verwacht. En dat stelt eisen aan degene die zich geroepen voelen om het ambt van burgemeester te vervullen. Men krijgt niet alleen te maken met de verbindende rol van burgervader, maar ook met de grenzenstellende rol van hoeder van de rechtstaat. Dat vereist stevigheid en het kunnen omgaan met een zekere institutionele eenzaamheid. Maar behalve zelfstandigheid en kundig handelen van de burgemeester, vraagt dit ook ruimte, vertrouwen en steun van u, de gemeenteraad van Amstelveen. En daarnaast mag de burgemeester verwachten, dat mag verwacht worden voor het regionaal belang. En in dit geval in de metropoolregio Amsterdam meespreekt. Dat regionaal belang is immers ook het belang van uw inwoners. Maatschappelijke thema's houden zich namelijk niet aan gemeentegrenzen. Denk behalve aan mobiliteit en werkgelegenheid, bijvoorbeeld ook aan de gezamenlijke strijd tegen criminaliteit van de woning . Samenwerking is in de regio van groot belang. En die heeft in deze regio bijvoorbeeld gestalte gekregen in het Amstelland-Meerlanden-overleg en in de veiligheidsregio Amstelland, waarvan de burgemeester van Amstelveen respectievelijk voorzitter en vicevoorzitter is. En vorige maand ontstond er nog enige publicitaire ophef over de verhouding tussen de grote broer Amsterdam en de ommelanden. De regiogemeenten erkennen uiteraard de kracht en het belang van de hoofdstad, maar soms vinden zij Amsterdam ook nog weleens een tikje eigenzinnig. Of deze beelden terecht zijn of niet, in de verhouding is werk aan de winkel lijkt mij. De metropoolregio is één van de belangrijkste regio's van Nederland, waarin welvaart en welzijn van de inwoners in sterke mate van elkaar en van de onderlinge samenwerking afhankelijk zijn. In een democratische rechtstaat, dames en heren, staat de mening van de inwoners voorop. En die is of zou in belangrijke mate moeten zijn richtsnoer voor elke bestuurder en volksvertegenwoordiger. En de waardering voor uw inzet als raadslid wordt soms overschaduwed door de luide stem van de enkele criticus. Uiteraard gaat er ook in uw democratie soms weleens wat mis en zijn er vraagtekens gemakkelijk gezet. Maar als die houding echter ontaardt in cynisme richting het politiek bestuur, dan vind ik dat onterecht. Uw inzet voor de publieke zaak, of het nu gaat om het doornemen van vuistdikke dossiers, of in het gesprek gaan met inwoners of ondernemers, verdient algehele waardering. En u, voorzitter, heeft daarbij ook de taak om uw vergaderingen netjes en respectvol te laten verlopen. En die vergadering voorzittende burgemeester, is ook nog eens een keer gewoon een mens. En dat wordt in de bejegening van burgemeesters door opgewonden inwoners soms vergeten. Terwijl de burgemeester al zei, bijvoorbeeld een evenement verbiedt, omdat één van de ondernemers zijn vergunningen niet op orde heeft, dan doet hij op een gewone manier zijn werk. En ongeacht of een besluit of maatregel van het Rijk afkomstig is, of door eigen medewerkers of in collegiaal verband genomen is, de burgemeester blijft het zichtbare boegbeeld. Hij zal dan ook altijd voor het genomen besluit moeten staan, ook als dat weerstand oproept. Maar gelukkig, en als Noord-Hollandse burgemeester sta je er niet alleen voor. Er zijn collega-burgemeesters en hier ook aanwezig vanavond. Ook in regionale samenwerkingsverbanden. En Amstelveen kent ze natuurlijk ook. Maar ook mijn deur, als commissaris, staat voor de burgemeester die even vertrouwelijk wil sparren altijd open. En zoals aangegeven is het contact met uw inwoners van onschatbare waarde. Hun mening en hun wensen moeten doorklinken in het beleid van de gemeente en moeten met name door de burgemeester ook gehoord en verwoord worden. Persoonlijk contact is niet alleen van belang bij indringende incidenten, maar ook bij mooie gebeurtenissen zoals een diamanten huwelijksjubileum. En dat niet iedereen zich gehoord lijkt te voelen en betrokken lijkt te zijn in de maatschappij. Zoals de Commissie Remkes eind vorig jaar voor de nationale politiek constateerde, voel ook ik als een urgent punt. En iedereen die zich voor onze democratische rechtstaat inzet en betrokken voelt, zou ernaar moeten streven dit gat zoveel mogelijk te dichten. Democratie is uitdrukkelijk meer dan de meerderheid plus één. Iedereen moet met respect behandeld worden en gehoord kunnen

worden. Maar ook iedereen moet kunnen meedoen. Elke stem geldt. En dat zou ook van kracht moeten zijn buiten de vierjaarlijkse stembokjes. De kinderburgemeester en de kinderraad van Amstelveen lijken mij bijvoorbeeld uitstekende initiatieven om ook de mening van kinderen in huis te halen. En ik heb begrepen dat binnenkort uit de nieuwe kinderraad een nieuwe kinderburgemeester van Amstelveen gekozen zal worden. Mijn laatste initiatief op het gebied van educatie, bestuurlijke vernieuwing en participatie, door uw raad geïnitieerd, dient aan het eind van het besluitvormingsproces uiteindelijk in begrijpelijke taal uitgelegd te worden waarom dingen gaan zoals ze gaan. En welke afwegingen daarbij een rol hebben gespeeld. Coalitieakkoord van uw college onderschrijft het belang van een op de inwoner toegesneden communicatie en zegt ook rekening te houden met laaggeletterdheid. En de provincie Noord-Holland heeft vorige maand als eerste provincie ook de landelijke Direct Duidelijk-deal ondertekend, om dit belang van begrijpelijke taal te onderspreken. Is een mooi initiatief en wij leren nog iedere dag. Maar terug van het algemene naar het persoonlijke. Tjapko Poppens was vanaf 2012 burgemeester van Wijk bij Duurstede. 2005 begon hij na een carrière in het bedrijfsleven zijn politiek-bestuurlijke loopbaan als gemeenteraadslid in Deventer. Poppens studeerde in Wageningen bedrijfs- en bestuurskunde. En met Tjapko Poppens krijgt u een kundig en benaderbare bestuurder die past bij de ambities van uw gemeente. Tjapko is een verbinder, die ook in een internationale gemeenschap, zoals in Amstelveen, zijn weg zal weten te vinden. Hij weet een goede balans te houden in alle rollen die van een burgemeester worden verlangd. Van burgervader tot boegbeeld. En daarom vinden u en ik hem zo geschikt voor het ambt van burgemeester. En daarom ben ik ook vanavond met veel genoeg naar uw raad gekomen voor deze beëdiging. Dames en heren, ik hoop dat Tjapko Poppens en Amstelveen samen een succesvolle en plezierige tijd tegemoet gaan. En ik feliciteer beide partijen met hun keuze voor elkaar en ik wens ze veel succes. Dan ga ik nu graag over tot het officiële gedeelte van deze bijeenkomst, het afleggen van de eed. Dank u wel. Dames en heren, wilt u gaan staan?

De heer []: Als iedereen wil gaan staan alstublieft.

De heer Van Dijk: Dames en heren, de heer Tjapko Poppens is bij koninklijk besluit van 13 mei 2019 benoemd tot burgemeester van de gemeente Amstelveen. En door naar mij te bevestigen met de woorden: zo waarlijk helpe mij God almachtig, legt u ten overstaande van mij, ter voldoening aan artikel 65 van de Gemeentewet de volgende eed af. Ik zweer dat ik om tot burgemeester benoemd te worden rechtstreeks nog middellijk onder welke naam of welk voorwendsel ook enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks nog middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet. Dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plicht als burgemeester naar eer en geweten zal vervullen.

De heer Poppens: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

De heer Van Dijk: Gefeliciteerd.

De heer Poppens: Dankjewel.

De heer Van Dijk: Gaat u zitten.

(Er worden handtekeningen gezet en foto's gemaakt en ondertussen wordt er wat gepraat)

De voorzitter: Dan dank ik de Commissaris van de Koning in de provincie voor het doen beëdigen van onze nieuwe burgemeester Tjapko Poppens. En dan is nu het woord aan loco-burgemeester Herbert Raat.

De heer Raat: Voorzitter, dank u wel. Welkom allemaal. Ook aan de Commissaris, dank voor uw mooie, mooie woorden. Mijn rol vandaag is eigenlijk ... Ik moet maar één ding eigenlijk doen. En dan kan ik nog heel lang gaan praten, maar daar zit niemand op te wachten. Maar ik wil toch even ook de familie van onze nieuwe burgemeester, en jullie zitten daar op de tribune, van harte welkom heten. Wij mochten met de collega's een tijdje geleden bij jullie te gast zijn in Wijk bij Duurstede. En ik moet zeggen: toen we terugreden waren we allemaal helemaal opgetogen, want wat een leuk gezin en wat een leuke mensen en welkom in Amstelveen. En dank nog voor jullie gastvrijheid. En vanochtend was het een heel spannende ochtend voor ons als College van B&W, want Bas Eenhoorn, er is vanavond genoeg over hem gezegd, die was er dus niet. En jij zat er vanochtend om tien uur. En ik geloof, het was kwart over elf of zo, half twaalf. Toen kwam er een of andere presentatie. En toen was ... Dat het zo ontzettend leuke vergadering was. Het leek net alsof je al drie jaar bij ons zat. Het was heel natuurlijk. Het was heel fijn. En we waren Bas Eenhoorn bijna vergeten, dames en heren. Maar gelukkig is hij er vanavond weer, dus dat is wel goed. Maar goed, Amstelveen is wel een bijzondere gemeente. We zeiden het al, de commissarissen, een beetje in de Amsterdam-regio. We zijn geen Amsterdam en we zijn ook ... We zitten er een beetje tussenin, tussen een stad en een dorp. Met alles wat dat met zich meebrengt. Maar het leuke is nog wel steeds dat ... En dat is ook hier. Dat geldt ook voor deze gemeenteraad. Mensen kennen elkaar, spreken elkaar aan. Er zijn allerlei verbanden. En iedereen heeft het heel goed voor met Amstelveen en het Amstelveen gevoel. Ik heb het er al eerder over gehad, dat is heel sterk. En ik hoop dat jullie ook binnenkort het Amstelveen gevoel zullen voelen als jullie hier je leven gaan opstarten, naar school gaan. Want nogmaals, van harte welkom. Ook namens onze collega's, mijn collega's, jouw collega's, de gemeentesecretaris natuurlijk Rob Ellermeijer en Marijn van Ballengooijen, Floor Gordon en Frank Berhout. We hebben er allemaal hartstikke veel zin in, de organisatie ook. En dan moet ik ... Want we willen allemaal graag de goede dingen doen voor onze stad. En dat gaan we ook samen doen. Burgemeester, mag ik vragen om op te staan, want dan kom ik naar je toe, zodat ik officieel de keten van Amstelveen kan omhangen. Dus dames en heren, applaus voor onze burgemeester van Amstelveen, Tjapko Poppens.

De heer Heilieggers: De heer Bulsing dank. Geachte commissaris Van Dijk, zeer geachte raadsleden en wethouders. Ik zie oud-bestuurders ook. Collega-bestuurders, leden van de driehoek, dames en heren, maar vooral Tjapko met je vrouw, kinderen, familie en vrienden. Met genoegen heet ik je van harte welkom hier in de bestuurlijke regio aan de zuidflank MRA, Amsterdam, Amstelland en Meerlanden. En Amstelveen is daar een belangrijke deelnemer in. Mede welkom geheten namens Femke Halsema. Ze is helaas verhinderd. De eer is aan mij om je toe te spreken namens de acht burgemeesters in deze kring. Overigens zijn de Amsterdam-Amstelland burgemeesters nu allemaal voor vast. Geen waarnemers meer. Vandaag jij, sinds vorige maand Gido Oude Kotte. Femke Halsema nog geen jaar. Joyce Langenacker, Ouder-Amstel sinds anderhalf jaar. Erik Boog op de kop af vier jaar voor Diemen. En ikzelf voor Uithoorn vanaf januari. Die bestendigheid van burgemeesters is belangrijk Tjapko in de relatie, bouw en de samenwerking in dit gebied. Beste mensen, ik neem u even terug mee in de tijd. Het is 6 december 2012 rond het middaguur. Ik arriveer op het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties op weg naar minister Plasterk. Ik was daar, omdat het gebruikelijk is voordat er een kroonbenoeming plaatsvindt, dat de minister en soms het kabinet daar ook goedkeuring over geeft. En wat treft, Tjapko was daar ook op gesprek. We spraken elkaar in de wachtruimte, over het werk en het verleden. Enschede, onder andere. Maar ook de luchtvaartsector. Want Amstelveen blijft namelijk geen grote onbekende voor je. Jarenlang heb je gewerkt bij de nationale trots, KLM. Wat treft nog meer? Jij en ik nog samen in het NGB-initiatief burgemeestersklas, waarvan hier Bernheze en de CdK van Utrecht ook aanwezig. En als ik me niet vergis Harlingen en Urk ook. Maar wat treft, ook nog samen in diverse besturen bij de politieke partij waarbij we zijn aangesloten, Tjapko. En wat treft, we komen elkaar hier maar dan in Amstelland-regio weer tegen. Ik heb je leren kennen als een actief, collegiaal, ambitieus, luisterend oor en krachtig in het ambt. Maar dames en heren, wat lees ik in de lokale media? De bekende regionale

columniste Geertje Visser schreef: ze zochten hier een nieuwe burgemeester in de herfst van zijn carrière. Het liefst een uitgerangeerd Tweede Kamerlid dat hier nog een paar lintjes wilde doorknippen en op zondagmiddag, onder het genot van bitterballen, naar de derby tussen Roda '23 en Sporting Martinus zou gaan kijken. Beste mensen in Amstelveen, u krijgt dat niet. Wat ik al zei: u krijgt een werker. U krijgt een luisterend oor, ervaring in het ambt, een verbinder, goed netwerk, et cetera. En natuurlijk ook wel die gezelligheid. Tjapko, ze gaan je missen in Wijk. Dat bleek ook uit een interview dat ik las in het AD. Op je zondagochtendronddje hardlopen stopt er een auto. Man draaide zijn raampje open en zei: gefeliciteerd, maar je mag altijd terugkomen. Bij het afscheid, Tjapko, kreeg je in Theater Calypso aan de Markt in Wijk bij Duurstede heel veel woorden toegesproken. En werd het belang en de samenhang van de Utrechtse gemeente nog eens extra benadrukt en jouw betrokkenheid daarbij. Ter geruststelling, Amstelveen grenst aan één Utrechtse gemeente, slechts gescheiden door de Amstel. En mocht je nou behoefte voelen om een enkele keer wat Utrechtse grond aan je voeten te voelen, dan heeft onze kringcollega Maarten Divendal uit De Ronde Venen daarin voorzien. Want als presentje ligt deze week op je bureau een strippenkaart om gebruik te maken van het pontveer tussen Nes aan de Amstel en Waverveen. Nog meer presentjes. Je zag me er al mee aankomen, denk ik. Femke Halsema gaf mij een boek mee over Amsterdam. Die krijg je ook. Over Amsterdam gesproken. Het grondgebied van Nieuwer-Amstel, de voorlopernaam zoals u weet van Amstelveen, strekte zich vroeger uit tot de Ceintuurbaan en de Van Baerlestraat, in wat nu Amsterdam-Zuid is. Als het over gemeentegrootte gaat, waar zojuist ook over gesproken werd, het jaar 1896 is volgens sommigen echt een dieptepunt in de geschiedenis van Amstelveen. In dat jaar verloor de gemeente toch een flink stuk grondgebied aan Amsterdam, waardoor het inwoneraantal terugviel van 35.000 naar ongeveer 5.000. De nieuwe grens Amsterdam, Nieuwer-Amstel lag ongeveer waar nu de Rijksweg A10 is. Tjapko, nu ben je weer een grote gemeente. Dat wil niet zeggen dat alle opgaven zelfstandig uitgevoerd kunnen worden. Je waarnemend voorganger, Bas Eenhoorn, zinspeelde op één grote gemeente Amstelland. Tsja. Vooral van belang is dat we diensten blijven bieden aan inwoners en ondernemers op het niveau dat men verwacht tegen acceptabele kosten. En dat gaat veelal in samenwerkingsverbanden. En in deze regio werkt dat op dit moment prima, Tjapko. En of dat nu de belastingdienst is in Amstelveen voor haar regio of ambtelijk met de bureaus voor vraagstukken binnen de MRA, zoals die woningbouwopgave, waar ook openbare orde en veiligheid in samenspraak met het grote Amsterdam tevens in die veiligheidsregio. Samenwerken en allianties aangaan, dat is het motto, opgavegericht. Je weet, Tjapko, het is niet altijd gemakkelijk om als burgemeester in dat veiligheidsonderwerp te werken. Soms alleen aan de top, dan vang je veel wind. Sparren met collega's gebeurt natuurlijk. En je collega's hier zijn er ook voor jou. We geven je alvast mee, dit gebied is bijzonder in relatie tot je rol als hoeder van de openbare orde en veiligheid. Ook ondermijnende criminaliteit bijvoorbeeld hier nestelt zich sluipenderwijs in de dorpen en de buurtschappen en de steden in ons gebied rondom, en Groot-Amsterdam. En om als bestuursorgaan burgemeester, laat dat ik zo maar even noemen, een rol te kunnen spelen in het tegengaan van de impact van ondermijnende activiteiten op openbare orde, is onze ervaring dat een betere informatie-uitwisseling ook met meerdere en andere partijen, waaronder de belastingdienst onontbeerlijk is. En onlangs spraken we daarover in de driehoek op dit gebied met onze hoofdofficier Nicole Zandee. We wensen haar overigens beterschap. Het onderwerp is extra actueel geworden Tjapko, omdat de Raad van State maart jongstleden hun rapport over dit onderwerp heeft uitgebracht. En de burgemeester is gaandeweg regisseur geworden van dat hele veiligheidsbeleid. En dat past bij veel burgemeester in de ambitie om voorop te gaan in het tegengaan van die onveiligheid en ondermijning in die rechtsorde. En tegelijkertijd is hij daardoor ook boegbeeld van de integrale aanpak geworden. En sommigen noemen dat hij is uitgegroeid tot de lokale sheriff. Tjapko, ik ga langzaam afronden. Maar in de regio Amsterdam-Amstelland trekken we op dit onderwerp sterk met elkaar samen op en dat willen we ook continueren. Ook met de ketenpartners en wel met ieders eigen bestuurlijke en politieke verantwoordelijkheid. Dat begrijpen we ook. Je hoort, je leest Tjapko, er is een hoop te doen. We zijn blij met je komst. Wij kijken uit naar de collegiale samenwerking. Dat

komt vast goed. En om de kringcadeaus nu helemaal ook af te ronden. Je krijgt Oudekerker **luitjes**, Diemer eendjes, Aalsmeer turfjes en Uithoorns schansbier. Op een succesvol burgemeesterschap Tjapko.

De heer Bulsing: Ik dank de heer Heiligers voor zijn bijdrage namens de regioburgemeester. Beste Tjapko, gefeliciteerd met de beëdiging, zojuist verricht door de Commissaris van de Koning der Provincie. De raad van Amstelveen is ingenomen met de voordracht en uiteindelijk dan de kroonbenoeming van Tjapko Poppens als burgemeester van onze gemeente. Na een wat lange, maar wel zorgvuldige procedure, is de benoeming dan thans een feit. Je verlaat Wijk bij Duurstede, Cothen en Langbroek. Pareltjes in het Utrechtse rivierenlandschap. Dorestad leerden wij vroeger op de lagere school als de oude naam van Wijk bij Duurstede. Al in de zevende eeuw, één van de belangrijkste en succesvolste internationale handelsplaatsen. In het gebied Amstelland is er af en toe discussie wie nou de oudste stad of gemeente is. En stond het kasteel van Gijsbrecht van Aemstel nou in Amsterdam aan de Nieuwezijds Kolk of in Ouderkerk? Ook aan de Amstel, in het huidige Amstelveen, zijn kasteelresten gevonden. De pastoor Van der Loos uit Ouderkerk schreef daar honderd jaar een boek over en verdedigde het vuur, het zwaard dat het kasteel van Amstel in Ouderkerk had gestaan. Joost van den Vondel schreef er later de Gijsbrecht over, in de zeventiende eeuw. Vierhonderd jaar later na dato. We zullen nooit precies weten wie de oudste is in deze regio. Maar wel dat we weten dat we in Amstelland niet in de schaduw kunnen staan van de ouderdom van Dorestad, waar uiteraard ook al een vroege, bestuurlijke organisatie ontstond. Het stadsbestuur had een regeringstaak, die alle functies van de overheid in wording, politie, justitie, wetgeving, uitvoerende macht en rechtspraak, omvatten. Van de machtenscheiding van Montesquieu en de trias had men natuurlijk nog nooit gehoord. Hier en daar, in die vroege middeleeuwen, waren er al burgemeesters. En dan nu in onze eigen tijd, Amstelveen. Wat treffen we hier aan? Een betrokken gemeenteraad, met 37 leden, 10 fracties. Een gemeentelijke organisatie van een pakweg 1.000 mensen, medewerkers. Een begroting van 225 miljoen. Geen schulden. De begroting voldoet aan het EMU-saldo criterium, nog vorige week hebben we dat gehoord van de provincie. Daar waren we natuurlijk buitengewoon blij mee. Musea tref je hier aan, Cobra en Van der Togt. Het internationale bedrijfsleven, Japan, India. Veel andere bedrijven, allemaal zeer goed voor de werkgelegenheid. En natuurlijk het hoofdkantoor van de KLM. Een actieve ondernemersvereniging, de schouwburg, een brede horeca. De Urbanuskerk in Bovenkerk, die helaas hetzelfde lot heeft ondergaan als de Notre-Dame in Parijs. Maar we zetten onze schouders eronder om dit juweel van Pierre Cuypers weer gerestaureerd te krijgen. Voorts prachtige scholen in onze gemeente, een internationale school. Heel veel groen. Het Amsterdamse Bos ligt weliswaar voor driekwart op Amstelveens grondgebied. De heer Heiligers doelde ook al op die annexatie. Of zo zou ik het wel willen noemen. Maar het is wel ons grondgebied, ook al heet het Amsterdams Bos. In mijn jeugd heette dat gewoon het Boschplan. Was veel makkelijker. Had je dat woord Amsterdam er ook niet in. Maar goed. We hebben nog drie heemparken, prachtige rijksmonumenten die nog door toedoen door één van onze oud-raadsleden is aangewezen als rijksmonument. Die heemparken zijn ontworpen door Jac. P. Thijsse ooit, aan het begin van de vorige eeuw. En ons oud-raadslid mevrouw Roos, hier aanwezig, was eigenlijk de intellectuele dader achter die aanvraag voor dat rijksmonument en dat is ook nog ooit gelukt. En daar zijn wij nog steeds buitengewoon mee ingenomen. En dan, welke dossiers liggen te wachten? Per 1 januari 2020 zal er een gelijke rechtspositie voor alle ambtenaren ontstaan met de marktsector. Er zijn hier en daar wat '...', maar in principe zullen alle ambtenaren, een hele transitie, de status krijgen van gewoon particulier werknemer. Verder een toenemende participatie natuurlijk. '...' is daar een mooi voorbeeld van. De wetregel zelf, de voorbereidende participatie in wetgevingstrajecten. En verder, de gemeente als uitvoerder van het rijksbeleid, het medebewind waar vrijwel altijd geld bij moet. Gister werd nog bekend dat er anderhalf miljard wordt vrijgemaakt voor de jeugdzorg en het klimaat. Dat scheelt weer. En natuurlijk het pensioenstelsel, de gekozen burgemeester en vele andere onderwerpen. Vele vergaderingen en samenwerkingsregelingen, al dan niet in het WGR-verband. Wet Gemeenschappelijke Regelingen bedoel ik hier natuurlijk mee. Zullen veel van je tijd

gaan vergen. Bestuurlijk wonen we nog steeds in het Huis van Thorbecke. Er zit weliswaar inmiddels een Europees dak op. Dat alles vergt nadenken, over de organisatie en '...' van het binnenlands bestuur. In wezen een altijd bewegend mechanisme. Er is nooit stilstand. En dan noem ik ook nog even 9 mei jongstleden, de viering van honderd jaar actief en passief vrouwenkiesrecht. Een initiatiefvoorstel van het toenmalig kamerlid Marchant, honderd jaar geleden. Al met al meer dan genoeg werk aan de winkel om aan de slag te gaan als burgemeester in Amstelveen. Op dit moment wil ik de vertrouwenscommissie, onder voorzitterschap van de heer Kees Noomen, dankzeggen voor hun noeste werk en inzet. In grote discretie heeft de procedure tot benoeming van de burgemeester kunnen plaatsvinden. Zelfs de plaatsen van vergadering zijn niet bekend geraakt. Ik acht dit een zeer groot goed, vooral in het belang van de oorspronkelijke kandidaat. En mijn dank geldt uiteraard ook voor de griffie van Amstelveen en het Kabinet van de Commissaris. Tot slot Tjapko, de raad wenst je zeer veel succes in de uitoefening van het ambt. En voor de symboliek zal ik je zo de voorzittershamer overhandigen. Dames en heren, dan is nu het woord aan de burgemeester, Tjapko Poppens.

De heer Poppens: Dankjewel. Dames en heren, Commissaris van de Koning, leden van de gemeenteraad, collegeleden, ook bestuurders, Amstelveeners, familie en vrienden. En natuurlijk ook hartelijk welkom collega's uit de regio, uit het Utrechtse en alle andere geïnteresseerden. Dank voor alle mooie woorden die zojuist zijn uitgesproken door commissaris Arthur van Dijk, locoburgemeester Herbert Raat, burgemeester Pieter Heiligers namens de regiogemeenten en plaatsvervangend raadsvoorzitter Hans Bulsing. Dit voelt voor mij als een warm bad en echt ook een heel mooi welkom, hier in Amstelveen. Dank jullie wel. En ik ben zeer blij en ook vereerd met het vertrouwen dat de gemeenteraad in mij heeft gesteld, op voordracht van een vertrouwenscommissie. En ik heb grote waardering ook voor de wijze waarop de vertrouwenscommissie deze procedure, namens de raad, uw raad, heeft gevoerd. En jullie deden dit grondig, openhartig en ook met de nodige humor. Dat is denk ik ook typisch iets, wat ik heb ervaren, wat past bij Amstelveen. De profielschets was beknopt. Slechts twee A4'tjes. Dat laat ik me geen twee keer zeggen. Dat biedt natuurlijk veel ruimte voor een burgemeester om te doen wat hij wil doen. En voor u denkt: dat bepalen wij zelf nog wel als raad, of als college. Uiteraard is het primaat aan de politiek. Dat ben ik mij van bewust. En staat een burgemeester vooral ook tussen de mensen en boven de partijen. Graag werk ik met de gemeenteraad, met college en medewerkers samen om vorm en inhoud te geven aan het gemeentebestuur van Amstelveen. Dat doen we voor de stad en dat doen we voor de inwoners. Over de herfst zijn al grappen gemaakt. Niet alleen hier vanavond, maar ook in de media. En ik begrijp dat dat het favoriete seizoen is hier in Amstelveen. En ik maak kennis met Amstelveen in de lente. En dat is in deze mooie, groene stad bijzonder aangenaam. Wie kan dat nazeggen, dat in de voorbereiding op dit mooie werk ik al een paar keer residentie mocht houden in Wijngaard De Amsteltuin. Ook een heel mooi plekje hier in Amstelveen, waar je eigenlijk niet van weet dat het bestaat. De keuze om ja te zeggen tegen Amstelveen was inhoudelijk eenvoudig. Ik ben enthousiast over de gemeente en heb met overtuiging gesolliciteerd. Maar tegelijk ben ik ook echtgenoot en vader van drie opgroeiende kinderen. En deze rollen met elkaar verenigen is niet altijd eenvoudig. Met de aanstaande verhuizing worden zekerheden ingewisseld voor onzekerheden. Vrienden en bekenden voor onbekenden. En het zal even wennen zijn, maar we gaan dit avontuur samen als gezin aan. En dankjewel Evelien, Allard, Remke en Berend ook voor jullie steun en begrip, althans meestal. Dit had ik ook niet mogen zeggen, geloof ik. Wat heeft geholpen bij de kennismaking, het werd net ook al gememoreerd, waren de bezoeken van zowel de leden van de vertrouwenscommissie als ook van de wethouders bij ons thuis. Het was ook een mooi gezicht. De raadsleden die samen in een busje aan kwamen rijden en waar een soort van schoolreisachtige sfeer hing. Op stap in Wijk bij Duurstede. Dames en heren, vandaag is niet alleen een moment van welkom, maar ook een afscheid van mijn voorganger Bas Eenhoorn. Ik vind het een voorrecht, Bas, om jou te mogen opvolgen. De afgelopen tijd hebben we een aantal keren met elkaar gesproken. En jij gaf meteen al aan, heel stellig, dat je een hekel hebt aan burgemeesters die grossieren in goed bedoelde adviezen, zeker daar waar het hun

opvolgers betreft. En jij kan het weten, want je bent in jouw burgemeesterscarrière al zeker zeven keer behept geweest met voorgangers. En tegelijk wist je in onze gesprekken mooi de kern te raken. En dames en heren, dat is eigenlijk ook een soort van overdracht, een soort van goedbedoeld advies. Dank daarvoor Bas, voor die mooie woorden. Ik heb je leren kennen als een energieke, bevlogen en krachtige bestuurder. Dank voor jouw inzet. Ik heb de afgelopen tijd ook contact gehad met oud-burgemeester Mirjam van 't Veld en natuurlijk met Jan. Fijn dat ook oud-burgemeesters Van Zanen en Beelaerts van Blokland hier aanwezig zijn. Erg plezierig. En oud-Commissaris van de Koning Van Beek, welkom. Dames en heren, ik sta te trappelen om aan de slag te gaan. Amstelveen en omgeving ken ik nog van de periode dat ik op het hoofdkantoor van KLM werkte. Ik zie nu in deze tijd veel meer levendigheid, veel meer reuring in deze gemeente. Een evenement als de Vunzige Deuntjes was in die tijd echt ondenkbaar. En misschien voor sommigen nu ook nog wel. Maar goed, dat was de vorige periode. Amstelveen is populair om te wonen en te werken en het vertaalt zich in een krappe huizenmarkt. En toch willen we met ons gezin zo snel mogelijk verhuizen. Onze drie kinderen beginnen het nieuwe schooljaar in Amstelveen. En zowel mijn vrouw als kinderen hockeyen graag en daar zal je keuzestress van krijgen. Ik geloof dat er maar liefst zeven hockeyverenigingen zijn in deze gemeente, met nog een groot stadion. Vorige week heb ik als burgemeester van Wijk bij Duurstede afscheid genomen van inwoners, gemeenteraad en medewerkers. Mensen aan Wijk, dank ook voor het hele mooie afscheid en fijn ook dat jullie hier vanavond met een delegatie zijn gekomen. En naast de warme woorden vorige week waren natuurlijk ook de plaagstootjes niet van de lucht. Waarom vertrek je eigenlijk van een stad naar een dorp? Was natuurlijk een voor de hand liggende opmerking. En waarom verruil je je woning aan de Wijkse Haven, waar de avondstilte alleen wordt doorbroken door het geluid van de laadklep van een veerpont voor een omgeving, een woning die staat in een gebied waar vliegtuigen en auto's de dag en het ritme van het achtergrondgeluid bepalen? De vraag werd gesteld en ik kreeg geen gelegenheid om te beantwoorden. Dus natuurlijk ook, dat begrijp ik heel goed, is deze knipoog bedoeld als een oproep, van diezelfde mensen, om meer te weten te komen over Amstelveen. Nou, een deel is net daarover gezegd. En ik wil daar nog wat aan toevoegen. Als oud-Wageninger spreekt het me aan dat Amstelveen één van de groenste gemeenten in Nederland is. Ruim vijftien parken, waaronder de monumentale heemparken. Maar Amstelveen is meer. Ruim aangelegd, veel kunst en cultuur, veel sportverenigingen, fantastisch winkelaanbod en prachtige evenementen. Afgelopen weekend nog het 24-uursevenement Heel mooi evenement. En het feit dat er heel veel mensen daar alweer over gaan evalueren is denk ik het begin van een mooie traditie. En voor de mensen die dat nog niet wisten, daar werd en passant ook de 620ste verjaardag van Amstelveen gevierd. Niet zo oud als Dorestad, maar toch ook een hele respectabele leeftijd. Het internationale karakter van deze gemeente, met ruim 130 nationaliteiten en 40 procent van de inwoners met een internationale achtergrond en de ligging in de metropoolregio Amsterdam maakt dat veel grootstedelijke voorzieningen in de buurt liggen. En tegelijkertijd wordt Amstelveen gekenmerkt door de verschillende wijken met elk een eigen karakter, Bankras, Kostverloren, zijn anders dan een Stadshart, de Westwijk of Nes aan de Amstel. Maar samen dragen ze wel bij aan het kleurrijke palet van Amstelveen. De Amstelveense economie is van groot belang voor de regio, met grote, internationale bedrijven en ook een heel sterk midden- en kleinbedrijf. Daarmee draagt Amstelveen bij aan een werkgelegenheid in de regio en ook de profilering van de metropoolregio. En vorige week werd bekend dat Amstelveen ook dit jaar weer op de derde plek staat van de Atlas voor gemeenten, na Amsterdam en Utrecht. Dat is natuurlijk mooi, fantastisch, zo'n omgeving. Maar het is ook een verantwoordelijkheid voor het gemeentebestuur om dit vast te gaan houden. En we gaan komende jaren flink investeren in de bereikbaarheid. Om in de toekomst ook bereikbaar te blijven gaat de stad op de schop. De verbreding van de A9 en de aanleg van de Amstelveenlijn betekenen de komende tijd vooral veel zandhopen, opbrekingen en nog meer wegomlegging. Ik had er vanochtend nog mee te maken om bij het raadhuis te komen. En het gaat nog veel vaker gebeuren mensen. Hou u vast. En uiteraard doen we als gemeente ons best om de overlast zoveel mogelijk te beperken. En daarbij moeten we ook oog houden voor de leefbaarheid en de

stedenbouwkundige samenhang tussen de verschillende ingrepen in een stad. Door de nabijheid en de onderlinge verbondenheid in de metropoolregio is een goede samenwerking met het Amstelland-Meerlanden Overleg belangrijk. Pieter Heiligers zei daar net al het een en ander over. En als regiogemeente staan we voor grote uitdagingen op het gebied van mobiliteit, bereikbaarheid en natuurlijk ook de enorme behoefte aan woningen. Samen optrekken, gebruikmaken van elkaars kracht en daarmee ook de positie in de regio versterken. Niet alleen economisch. Er is meer dan dat. Maar als aantrekkelijk gebied om te wonen of om te bezoeken. En verder hebben wij door de ambtelijke samenwerking een extra relatie met Aalsmeer. Ik heb vandaag al plezierig kennism gemaakt met mijn Aalsmeerse collega Guido Oude Kotte. Guido zit geloof ik net een maand ook in Aalsmeer als burgemeester. Op het gebied van veiligheid trekken we als regio samen op in de veiligheidsregio Amsterdam-Amstelland. Criminele organisaties, ondermijning, beperken zich niet tot de gemeentegrenzen. En graag lever in mijn bijdrage om met de collega's uit Ouderkerk aan de Amstel, Uithoorn, Aalsmeer, Diemen en Amsterdam de veiligheidsregio verder te verbeteren. Ik zie uit naar die samenwerking. En natuurlijk, dames en heren, sta ik als burgemeester ook voor de openbare orde en veiligheid in onze eigen stad. Amstelveen scoort al jaren heel goed in die veiligheidsindex, behalve op één punt, de woninginbraken en andere inbraken. We kunnen dus niet achteroverleunen, maar moeten blijven investeren in die veiligheid. En dat is goed opgepakt hier in Amstelveen met camerabeveiliging en de start van een interventieteam van handhavers en politie. Dames en heren, het burgemeestersambt is een heel mooi ambt, met heel veel verschillende rollen. In de eerste plaats wil ik zichtbaar zijn en aanspreekbaar zijn voor inwoners en voor ondernemers. In een kleine gemeente was het gemakkelijk om dichtbij mensen te staan. Ik wil dat ook in Amstelveen. Ik wil een goed beeld hebben van wat er leeft in de samenleving. En ik wil er zijn voor inwoners in goede en ook in slechte tijden. Bij gebeurtenissen zoals de brand in de Urbanuskerk vorig jaar. De brand heeft veel mensen in Bovenkerk en ook in de rest van Amstelveen geraakt. Mooi om te zien dat de kerk met steun van de gemeenschap weer wordt opgebouwd, snel wordt opgebouwd. Opvolging van de aanbevelingen uit het onderzoek naar de brand hebben uiteraard mijn volle aandacht. Ik wil ook snel kennismaken met de verschillende groepen, gemeenschappen en organisaties in Amstelveen. Hen leren kennen en hun achtergrond begrijpen. De diversiteit van Amstelveen brengt veel, maar vraagt ook het nodige. Tolerantie en begrip voor elkaars manier van leven. En natuurlijk schuurt dat weleens. En daarbij leven wij in een wereld die zo snel verandert dat niet iedereen dit bij kan houden. En ik merk dat soms mensen de neiging hebben zich terug te trekken. En ik kan bijdragen vanuit mijn rol als burgemeester aan een samenhang en aan een verbinding door mensen bij elkaar te brengen en tegenstellingen te overbruggen. Zodat Amstelveen een inclusieve stad blijft waar alle mensen zich thuis voelen, ongeacht hun religie, achtergrond, cultuur of geaardheid. En dat doe ik trouwens niet alleen. Doe ik samen met uw raad, college en de medewerkers van deze mooie gemeente. Mensen voelen zich beter thuis in hun stad, als zij zich betrokken voelen. Daarom is het zonde als je de talenten van inwoners en ondernemers niet herkent en benut. En natuurlijk moet dat wel op een eigentijdse manier. Een manier die past bij het drukke leven van mensen van nu, met banen, gezinnen en zorg voor anderen. En het is belangrijk om inwoners daar waar het kan van het begin te betrekken bij grote projecten, of bij nieuwe ontwikkelingen. Grote maatschappelijke opgaven zoals verduurzaming en de energietransitie zijn zaken die we echt met elkaar moeten doen. Ik kijk naar de samenwerking met u, met het college en met de gemeenteraad. Vanochtend had ik de eerste B&W-vergadering al hier in Amstelveen en Floor, Herbert, Rob, Frank, Marijn en Bert, het was misschien even wennen, maar ik vond het zeer plezierig en het ging inderdaad heel rap en de kroketten waren ook goed, moet ik zeggen. Dankjewel. Dat hadden we in Wijk bij Duurstede ook altijd. En ook met de raad hoop ik binnenkort, een aantal van jullie gesproken, wat nader kennis te maken uiteraard. De raad is het hoogste orgaan in de gemeente, die de koers bepaalt, kaders stelt en ook onderwerpen kan agenderen. Ik ben positief over de nieuwe werkwijze van deze raad. Waarbij de raad de ambitie heeft beter in positie te komen en invulling te geven aan de rol van volksvertegenwoordiger. En met de raad en griffie samen ga ik daar graag mee verder. Daarnaast zie ik het als mijn rol om het debat in

deze raad te stimuleren en de raadsleden de ruimte te bieden ook om hun standpunten duidelijk te maken. Ik heb wel begrepen dat als Ajax moet spelen, dat ik de vergaderingen wat korter moet houden. Die hint is me zeker drie keer gegeven door verschillende mensen. Dames en heren, ik zie mezelf dus vooral als een verbinder en ook als een bruggenbouwer, iemand die partijen en belangen bij elkaar brengt. In de regio, in het gemeentebestuur en in de stad. En naast al deze rollen ben ik straks ook gewoon inwoner van deze mooie stad. U kunt mij dus straks ook tegenkomen langs het hockeyveld, op zaterdag in de supermarkt en het is regelmatig mijn taak om de afvalbakken ook buiten te zetten, afhankelijk van waar ik straks ga wonen. En ik probeer dat natuurlijk allemaal net als wij allemaal gewoon te doen naast mijn mooie werk als burgemeester. Graag wil ik snel kennismaken met inwoners en ondernemers. Luisteren, kijken, bij mensen langsgaan, bij bedrijven, verenigingen, organisaties op bezoek gaan. Ik sta open voor het gesprek binnen en buiten het raadhuis, in de stad, in de regio en daarbuiten. Dus eigenlijk de hele wereld, maar dat is een beetje veel misschien. Ik ben zelf vrij direct en ik hoop ook dat u dat ook naar mij bent. Ik vind dat belangrijk en spreek dus uit als u ergens met mij over wilt spreken en nodig me uit en ik zal het proberen in te passen. Dames en heren, dank voor uw belangstelling. Ik ben er helemaal klaar voor. Dan geef ik nu het woord aan de heer Bulsing.

De voorzitter: Dames en heren, voordat de heer Poppens voor de allereerste keer de hamer zal laten vallen in dit raadhuis, wordt u verzocht even te blijven zitten totdat de familie Poppens de zaal heeft verlaten, de Commissaris de zaal heeft verlaten, alsmede de autoriteiten die achter mij zitten.

4. Sluiting

De heer Poppens: En daarmee sluit ik met deze wijze woorden deze bijzondere, buitengewone raadsvergadering. Dank u wel.